

Kwaliteitsaudits nu in alle instellingen

Olie voor het raderwerk

Begin 2003 wordt het Kwaliteitsdecreet van kracht in alle instellingen en zorgvoorzieningen die het Vlaams Fonds subsidieert. Tot nu toe werden de instellingen vooral gecontroleerd op eerder formele kenmerken (Zijn de gebouwen groot genoeg? Worden de veiligheidsvoorschriften nageleefd?). Het Kwaliteitsdecreet brengt daarbovenop eerder inhoudelijke kenmerken aan. Bijvoorbeeld: hebben de personen met een handicap inspraak in het beleid van de voorziening? En doet de voorziening structurele inspanningen om de vakken-nis van het personeel up-to-date te houden?

Dergelijke zaken zal de Inspectiedienst van het Vlaams Fonds nu bij alle instellingen gaan controleren. Elk jaar komt een regio-inspecteur langs die een 'kleine' audit met steekproeven doet, en minstens om de vier jaar voert de Inspectiedienst een diepgaande audit uit die in de grotere instellingen zelfs twee dagen in beslag kan nemen. Jos Theunis, hoofd van de inspectiedienst: 'Daarbij wordt een onderscheid gemaakt tussen kleinere afwijkingen op het kwaliteitsdecreet en grote afwijkingen. Een grote afwijking is bijvoorbeeld > p.2

Krachtlijnen uit het ministeriële beleidsplan > p.3 Europadag groot succes > p.4

Geweld en misbruik vermijden > p.6 Vlibank nieuwe stijl: wat verandert? > p.7

dat een instelling niet voldoet aan een aantal minimale kwaliteitseisen of een groot deel van het kwaliteitshandboek niet naleeft. In het eerste geval krijgt de voorziening ruimschoots de tijd om te remediëren, in het tweede geval moet ze er op heel korte termijn iets aan doen of ze dreigt op termijn haar erkenning en dus haar subsidies te verliezen.'

Proefaudits

Helemaal nieuw zijn de audits niet. Sinds juni van dit jaar heeft de Inspectiedienst bij ongeveer 170 instellingen proefaudits afgenomen, om zichzelf en de instellingen aan het nieuwe systeem te laten wennen en eventuele kinderziektes weg te werken vóór het systeem definitief van start zou gaan. Die beginperiode was bijzonder leerrijk, zegt Jos Theunis. 'We hebben onder meer gemerkt dat de audits nog al te vaak worden beschouwd als een evaluatie van personen en niet van een systeem. Met een persoonlijke evaluatie heeft het echter niets te maken.'

De grote meerderheid van de voorzieningen ziet duidelijk het nut in van het kwaliteitsdecreet, zegt Jos Theunis. 'Dat ze nu procedures moeten opstellen en dat er duidelijke afspraken worden gemaakt, is voor iedereen een pluspunt. Wel wordt het kwaliteitssysteem nog te weinig gebruikt om

de werking niet alleen te formaliseren maar ook te verbeteren, door bijvoorbeeld interne audits uit te voeren, pijnpunten aan te pakken en verbeteringsprojecten op te starten. Maar dat is normaal: we zitten tenslotte nog maar in de eerste fase.'

Focus op resultaat

Ook de Inspectiedienst zelf heeft heel wat van de proefaudits geleerd. 'In het begin hadden we de neiging om té sterk te focussen op het kwaliteitssysteem en de procedures zelf: doet de organisatie wat ze zegt en zegt ze wat ze doet? Gaandeweg zijn we de klemtoon gaan leggen op de eisen die het kwaliteitsdecreet stelt en minder op de procedures om die eisen te bereiken. Tenslotte is een kwaliteitssysteem maar een middel: de kwaliteitseisen van het decreet zijn het doel.'

'Anderzijds blijft zo'n kwaliteitsaudit natuurlijk een eerder formele aangelegenheid, wat soms wringt in een sector die bij uitstek erg inhoudelijk bezig is. Een voorziening mag nog zo'n mooie theorieën opstellen over hoe je moet omgaan met de mensen, wij kijken vooral naar de praktijk: wat is er concreet gerealiseerd?' ■

Binnen zonder sukkel

Mensen met een handicap hebben het allemaal al eens meegemaakt: je gaat op vakantie, je zoekt uit of het hotel en de bezienswaardigheden in de buurt wel toegankelijk zijn (ja, zeggen de brochure en de gids) en als je ter plaatse aankomt, blijkt er nèt één trede te veel te zijn of is de omgeving toch niet zo goed op blinden voorzien als de brochure juichend beloofde. Voor het toerisme in eigen land is er nu de gids *Toerisme in België voor personen met een handicap*, die de toegankelijkheidsbeloftes van bezienswaardigheden heeft getest. Voor mensen met een handicap is hij een bijzonder handig hulpmiddel.

Na een kort hoofdstukje met nuttige adressen (met onder meer reis-, vrijetijds- en andere organisaties voor mensen met een handicap, aangepast logies en interessante websites) begint de gids aan het echte werk. Van het bijkentemuseum in Kalnhout tot en met de artisanale brouwerij Les trois brasseurs in Aubange: telkens wordt de toegankelijkheid onder de loep genomen. Icoontjes en symbolen geven aan of er bijvoorbeeld parkeer-

Toerisme in België voor personen met een handicap. Mireille Stevens, Miet Waes, Elvio Rigutto, Danielle Mallinus, Guido Elias. Uitgeverij Lannoo/Touring. 312 pp., €24,95.

mogelijkheid is en aangepast sanitair, of de site toegankelijk is voor rolstoelgebruikers en of er faciliteiten zijn voor slechtzienden en slechthorenden. Na die hoofdbroek worden ook nog 10 toeristische centra beschreven en volgt een (kleine) selectie van aangepaste hotels.

De gids bevat niet minder dan 30 gedetailleerde wegenkaarten en 10 stadsplannen, en hij beschrijft 500 bezienswaardigheden. De toegankelijkheidsinformatie is bijzonder volledig, zij het meestal een beetje deprimerend. Teksten als 'Parkeren langs de weg. Steile helling vanaf de weg, grint. Aardewegen, hellend, niet bewegwijzerd, oneffen, fijn grind' doen vermoeden dat de meeste bezienswaardigheden een ongewild avonturenparcours voor de sportieve gehandicapte vormen. Maar met deze gids weet je tenminste vooraf wat je te wachten staat. Eén minpuntje: de icoontjes zijn bijzonder klein afgedrukt, waardoor je zelfs als niet-slechtziende de neiging krijgt om de loop boven te halen. Maar goed: voor de rest is dit een bijzonder nuttige gids. ■

Wachtlijsten weldra weg

Krachtlijnen uit het beleidsplan-2003 van de minister

Minister Vogels van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelings-samenwerking, stelde onlangs haar beleidsplan-2003 voor. Het bevat een aantal opvallende accenten.

Decentralisering met meer inspraak. De minister wil de decentralisering van de dienstverlening aan mensen met een handicap voortzetten. Hoe dichter een instantie bij de persoon met een handicap staat, hoe beter in principe de dienstverlening. Zo zijn de wachtlijsten voor de zorgvoorzieningen nu al per provincie georganiseerd. Het is de bedoeling dat ook de PAB-aanvragen in dat gedecentraliseerd register zullen worden opgenomen. Het aantal PAB's (persoonlijke-assistentiebudgetten) dat kan worden toegekend, wordt overigens opgetrokken van 800 naar 1200.

Maar decentralisatie houdt ook het gevaar in van versnippering. Daarom zal een 'regisseur' worden aangesteld die met de regionale partners samenwerkt, de belangen van de cliënten bewaakt en het Vlaamse beleid naar de regio's vertaalt.

Voorts wordt de inspraak van de personen met een handicap in de regionale overlegstructuren versterkt. Voor de professionalisering van die vertegenwoordigers heeft de minister € 250 000 uitgetrokken: ze stelt voor om per provincie een gebruikersplatform op te richten met een werkingstoelage van € 50 000.

Persoonsgebonden Budget. De minister wil de zorg-op-maat voor de personen met een handicap verder uitbouwen. Het PAB en de nieuwe manier

om individuele materiële bijstand (IMB) toe te kennen, zijn voorbeelden die nu al bestaan, maar uiteindelijk moet dat alles worden overkoepeld door het Persoonsgebonden Budget. Daarmee zal de persoon met een handicap zelf een budget toegekend krijgen waarmee hij of zij zorg inkoopt bij een voorziening, een persoonlijk assistent aanwerft en hulpmiddelen inkoopt. Om dat te bereiken, moet de zorgsector echter heel anders worden gestructureerd. Het Vlaams Fonds zal nog in 2003 daarover beleidsadvies geven.

Wachtlijsten. Het is intussen bekend dat er voor veel zorgvoorzieningen wachtlijsten bestaan. Het probleem mag niet worden veralgemeend: veel mensen worden binnen een redelijke termijn geholpen en waar dat niet het geval is, doet de Vlaamse regering een forse inspanning om de wachtlijst weg te werken. In 2002 werd daarvoor 20 miljoen euro extra toegekend waardoor de 770 meest urgente zorgvragen werden weggewerkt.

De Vlaamse regering heeft er zich nu toe verbonden om voor het eind van de legislatuur (dat wil zeggen: tegen juli 2004) alle ondersteuningstekorten weg te werken. Tegen dan zullen er dus geen onredelijk lange wachtlijsten meer zijn. Daarvoor wordt 7,5 miljoen euro extra uitgetrokken in de begroting-2003, waarmee eerst de meest urgente noden zullen worden gelengd. Om de resterende wachtlijsten weg te

werken, zal het Vlaams Fonds een behoeftestudie opmaken die de noden realistisch inschat.

Samen grenzen verleggen

'Een en ander betekent dat alle betrokken actoren, los van enig eigenbelang, hun deskundigheid en inzichten moeten inbrengen om de noodkreet van de mensen met een handicap snel en volgens zorggraad te beantwoorden', zegt Gui Abrahams, voorzitter van de Raad van Bestuur van het Vlaams Fonds daarover. 'De directies van voorzieningen spelen een cruciale rol. Zij zullen de belangen van hun mensen met een handicap moeten kunnen afwegen tegenover alle andere zorgvragen in hun provincie zodat de meest dringende zorgvragen voorrang krijgen. Dit is natuurlijk moeilijk en het veronderstelt transparantie, maturiteit en moed. Maar het is onontbeerlijk dat iedereen de belangen van alle personen met een handicap in overweging neemt opdat de overheidsmiddelen optimaal worden aangewend voor het uiteindelijke doel: de zorg brengen bij wie niet meer zonder kan.'

'Ik wil dan ook iedereen oproepen om – getrouw aan het thema van het Europees Jaar van Personen met een Handicap – samen de grenzen te verleggen, de grenzen van onze voorzieningen en de bestaande grenzen aan de integratie.' ■

Enorme respons voor Europees jaar

Het Europees Jaar van Personen met een Handicap is in Vlaanderen alvast sterk uit de startblokken geschoten. Niet minder dan 500 verenigingen deden een voorstel voor een activiteit die mensen met en zonder handicap samenbrengt. Dat is waarschijnlijk een absoluut Europees record. Uiteindelijk kregen 140 voorstellen, verspreid over alle provincies, een subsidie.

‘Dat we precies in Vlaanderen met zoveel waren, ligt ook aan de criteria die werden vooropgesteld’, zegt Peter Biondi, coördinator van de Europese cel van het Vlaams Fonds. ‘Wij hebben specifiek gekozen voor kleinschalige projecten, terwijl veel andere landen een grootschaliger aanpak voorstonden met grote televisie- en publiciteitscampagnes. Maar 500 ingezonden projecten: het blijft een indrukwekkend cijfer.’

Er werden 5 criteria gehanteerd om uit de massa inzendingen die projecten te selecteren die uiteindelijk een subsidie kregen (van maximum € 2 500). De belangrijkste twee criteria waren het aantal partners dat aan het project deelnam en de mate van continuïteit: is het een eenmalig project of vormt het de start voor iets blijvends? Daarnaast werden de projecten ook beoordeeld op creativiteit, lokale bekendheid en uitstraling. Per provincie werd op die manier een aantal projecten geselecteerd. Dat gebeurde naar gelang van het bevolkingscijfer: de provincie Antwerpen is de grootste en heeft dus ook het grootste aantal gesubsidieerde projecten gekregen.

‘Maar ook de niet-geselecteerde activiteiten zijn niet verloren’, zegt Peter Biondi. ‘Wie dat wil, kan zijn project laten opnemen in de activi-

teitenkalender die we in 2003 elk kwartaal uitgeven. Hij komt onder meer op onze website en we sturen hem naar de regionale pers, zodat die er ruimschoots aandacht aan kan geven.’

Originaliteit troef

Valt er enig peil te trekken op de aard van de gesubsidieerde projecten? Niet echt. ‘Heel algemeen kun je zeggen dat de socioculturele sector sterk aanwezig is, met 47 projecten op een totaal van 140. De jeugd heeft me eerlijk gezegd wat teleurgesteld: ik had veel meer inzendingen verwacht. Nu worden er amper 5 projecten gesubsidieerd. Dat het onderwijs het goed zou doen, had ik dan weer wel verwacht: 24 projecten is niet niks.’

En over welke projecten gaat het concreet? ‘Je hebt de klassiekere dingen, zoals gezamenlijke schoolactiviteiten voor leerlingen uit het regulier en het buitengewoon secundair onderwijs, of gezamenlijke theatervoorstellingen. Hoewel, klassiek: er is bijvoorbeeld een school die een gezamenlijke honderddagenviering op het getouw zet. Zelf vond ik het idee van het Centrum voor Informatieve Spelen erg opvallend. Zij gaan een nieuw spel ontwikkelen rond onze kennis van handicaps. Een soort Trivial Pursuit, maar met

vragen als *hoeveel miljoen mensen ter wereld hebben een handicap?* Een heel origineel idee.’

Maar ook van de andere verenigingen was de creativiteit ongebreideld: mensen met een handicap die als vrijwilliger worden ingeschakeld, een tafeltennistornooi met teams van niet-gehandicapten en mensen met een mentale handicap, een burenfest van truckers voor mensen met een handicap, een danswedstrijd voor valide en andersvalide dansers samen: voor elk wat wils. Ook in uw buurt!

De activiteitenkalender en andere informatie rond het Europees Jaar van Personen met een Handicap vindt u op de website van het Vlaams Fonds (www.vlafo.be). Wie het internationaler zoekt, kan ook een kijkje gaan nemen op de Europese website www.eypd2003.org. ■

Europadag is schot in de roos

Niet alleen het Europees jaar van Personen met een Handicap kon heel wat mensen mobiliseren. Ook de Europadag van het Vlaams Fonds, op 23 november, trok veel volk. Het was de eerste keer dat de Europadag een wat minder officieel karakter kreeg, en dat bleek meteen een schot in de roos!

's Morgens begon de Europadag met een eerder academisch gedeelte. Het Europees jaar van Personen met een Handicap werd officieel geopend met een aantal toespraken, en de Europadag werd plechtig ingewandeld. Maar daarna was het de beurt aan de gewone bezoekers en die hebben gretig van de kans gebruikgemaakt. Meer dan 500 mensen hebben de Europadag een bezoekje gebracht. Ze werden buiten verwelkomd door de Sint, die snoepgoed uitdeelde in naam van de vereniging *Opvang Tekort*, een vereniging die aanklaagt dat er voor gehandicapte kinderen niet genoeg opvangplaatsen zijn in residentiële voorzieningen. Maar die goedheiligman stond dus niet op het voorziene programma.

Blikvangers van de dag waren een hindernissenparcours voor rolstoelen en een hindernissenparcours voor blinden. In de blindentent was het stikdonker en moest de dappere deelnemer slechts gewapend met een witte stok de weg

terug naar buiten vinden. Het rolstoelparcours bestond uit een aantal opstapjes en moeilijke hellingen die vooral bij kinderen en jongeren bijzonder populair waren. Maar dat dezelfde hindernissen voor minder behendige rolstoelers niet noodzakelijk een pretje zijn, bewezen andere deelnemers met een paar harde botsingen en zelfs valpartijen.

De stad Leuven organiseerde bustrips van de Brabantse, waar de Europadag plaats had, naar het stadscentrum om de inspanningen van de stad voor een rolstoelvriendelijker beleid in de verf te zetten. Ook veel succes hadden het rolstoeldansen en de jiu-jitsu-demonstraties voor personen zonder én met handicap. En ook de stands van verschillende gehandicaptenverenigingen konden op heel wat belangstelling rekenen. Kortom: een geslaagde start van het Europees Jaar waarbij eerder de mogelijkheden dan de beperkingen van personen met een handicap in de verf werden gezet. ■

Misbruik en geweld voorkomen

Enkele krachtlijnen uit het colloquium

Misbruik en geweld tegenover personen met een handicap: het is een heet hangijzer waar veel instellingen en hulpverleners zich weinig raad mee weten. Op 4 oktober organiseerde het Vlaams Fonds een colloquium over dit onderwerp. We zetten een paar van de opvallendste conclusies op een rijtje.

Het colloquium werd in goede banen geleid door een stuurgroep die behalve mensen van het Vlaams Fonds ook vertegenwoordigers van voorzieningen en gebruikersorganisaties telde. De vele lezingen en workshops kunnen uiteraard onmogelijk in het bestek van één artikel worden samengevat, maar enkele krachtlijnen vielen wel op.

Weerbaarheid komt niet alleen

Zo waarschuwde ongeveer iedereen ervoor om niet te vertrouwen in mirakeloplossingen. Therapie kan helpen, maar moet goed worden aangepast als het bijvoorbeeld gaat om mensen met een mentale handicap. Mensen

aanleren om weerbaarder te zijn is goed, maar het is niet genoeg. Weerbaarheid is een werk van lange adem, zeker voor mensen die niet al te zelfzeker zijn en in een afhankelijke rol zitten. Een vertrouwensklimaat in de instelling en een alerte houding voor signalen dat er iets mis gaat, zijn minstens even belangrijk.

Verschillende deelnemers benadrukten voorts dat het veel te laat is om pas in crisissituaties na te denken over de problematiek. Om weer het voorbeeld van weerbaarheid te nemen: die bouw je vooral op in alledaagse situaties. Als een crisissituatie zich voordoet, kan het ook nuttig zijn om terug te vallen op structuren en protocols die vooraf opgesteld zijn. Niet dat dergelijke protocols de vorm mogen aannemen van een stappenplan: dat zou de opvoeders wel een vals gevoel van zekerheid geven ('Ik doe toch alles zoals het hoort?'), maar is weinig efficiënt om situaties aan te pakken die per definitie vaak in een grijze zone zitten.

Visie op seks

Dat laatste was waarschijnlijk nog het heetste hangijzer van het colloquium: de vele grijze zones die in verband met misbruik opduiken, en de manier waarop je ermee moet omgaan. Want misbruik komt niet alleen voor in situaties van afhankelijkheid (opvoeder-gehandicapte) maar ook in op het eerste gezicht gelijkwaardige situaties (gehandicapten onderling). En hoe wordt misbruik gedefinieerd? Vaak bestaan er tegenstrijdige visies tussen opvoeders, ouders en de instelling over bijvoorbeeld seksualiteit bij mensen met een (zware) mentale handicap. Ook hier is weer het devies: zorg ervoor dat er een heldere richtlijn en een visie is vóór de problemen opduiken.

De teksten van het colloquium zijn te verkrijgen bij de info-cel van het Vlaams Fonds, tel.: 02 225 85 97 of 02 225 86 52 e-mail: informatie@vlafo.be

Brochure seksueel geweld

De vzw Persephone richt zich als eerste en enige vereniging in België specifiek tot vrouwen met een handicap en hun problematiek. De vzw heeft onder meer een brochure ontwikkeld over (seksueel) geweld en manieren om het te voorkomen en tijdig te detecteren. De brochure is aan te vragen in pdf-vorm (gratis, via e-mail) of in gedrukte vorm (€4) bij:

Persephone

Ann Van den Buys

Solvijnsstraat 30, 2018 Antwerpen

Tel.: 09 217 61 75

Fax: 03 235 25 14

E-mail: persephone_vzw@hotmail.com

Adviesverleningsmethode in pilootfase

Het Kennis- en Ondersteuningscentrum (KOC) van het Vlaams Fonds ontwikkelt een uniforme en efficiënte adviesmethode voor Individuele Materiële Bijstand (IMB). De methode moet leiden tot een onafhankelijk, technisch goed onderbouwd advies dat het beste hulpmiddel voor een bepaalde situatie eruijthaalt.

De methode wordt momenteel proefgedraaid bij zeventien multidisciplinaire teams. Begin november volgden ze een opleiding bij het KOC, waarna ze 5 weken proefdraaiden met de nieuwe methode, zowel voor hun advies aan personen met een handicap als bij het opstellen van hun adviesrapport. Samen met de verschillende Provinciale Afdelingen van het Vlaams Fonds en met de experts evalueerden ze de bruikbaarheid ervan.

Passen de verschillende stappen van het stappenplan logisch in elkaar? Leidt de methode effectief tot een kwaliteitsadvies en is de tijdsinvestering in evenwicht met de kwaliteit van het geleverde advies en het adviesrapport? Ondersteunt de methode de relatie tussen de adviesverlener en de persoon met een handicap? Dat waren enkele van de vragen die de evaluatie moest beantwoorden.

De evaluatieformulieren worden momenteel verwerkt en geanalyseerd. Op basis daarvan wordt de adviesmethode bijgestuurd, om in de loop van januari–februari 2003 naar alle Multidisciplinaire Teams te worden verspreid.

Opgelet! Adresverandering!

Zowel de Provinciale afdelingen van Vlaams-Brabant als die van Oost-Vlaanderen verhuizen binnenkort.

Vanaf 1 januari is de Provinciale Afdeling Vlaams-Brabant te vinden in de Brouwersstraat 3, 3000 Leuven.
Tel.: 016 31 12 11. Fax: 016 31 12 29.
e-mail: Leuven@vlafo.be

Vanaf 1 februari vindt u de Provinciale Afdeling Oost-Vlaanderen in de nieuwe gebouwen aan de Kortrijksesteenweg 788, 9000 Gent.
Tel.: 09 269 23 11. Fax: 09 269 23 39.
e-mail: Gent@vlafo.be

De adressen waar ze tot die datum nog verblijven, vindt u hiernaast.

Daar is de nieuwe Vlibank!

Vlibank, de Vlaamse Informatiebank voor hulpmiddelen, is grondig vernieuwd. Vooral de thesaurus-zoekfunctie is aangepast. Ze gaat nu sterker uit van de activiteiten van een persoon met een handicap en is dus gebruiksvriendelijker geworden. De naam Thesaurus is ook gewijzigd in Zoeken via activiteiten.

Vlibank, die informatie biedt over hulpmiddelen voor personen met een motorische, visuele, gehoor- of spraakhandicap, zal voortaan ook frequenter worden bijgewerkt. De Internetversie wordt constant up-to-date gehouden. En het houdt niet op: ook de komende maanden wordt

Vlibank-nieuwe-stijl verder vernieuwd. Geplande vernieuwingen zijn:

- een module om feedback te krijgen van de gebruikers,
- keuzewijzers die aangeven welk soort of type hulpmiddel in een gegeven situatie het beste geschikt is,
- de opname van gebruikerservaring van hulpmiddelengebruikers en hun begeleiders.

De nieuwe Vlibank is te vinden via www.vlafo.be/koc

Adressen Vlaams Fonds

Website Vlaams Fonds: www.vlafo.be

Informatiedienst Vlaams Fonds:
Sterrenkundelaan 30, 1210 Brussel,
tel.: 02 225 84 63, fax: 02 225 84 05,
e-mail: informatie@vlafo.be

PAB: tel.: 0800 97 907 (gratis),
e-mail: pab@vlafo.be

Provinciale Afdelingen Vlaams Fonds:

Prov. Afd. **Antwerpen**, Potvlietlaan 5,
2600 Berchem, tel.: 03 270 34 40, fax: 03 270 34 41.
E-mail: antwerpen@vlafo.be

Prov. Afd. **VL.-Brabant**, Sterrenkundelaan 30,
1210 Brussel, tel.: 02 225 84 28, fax: 02 218 35 81.
E-mail: brussel@vlafo.be

Prov. Afd. **Limburg**, Ilgataan 7, 3500 Hasselt,
tel.: 011 27 43 54, fax: 011 28 51 09.
E-mail: hasselt@vlafo.be

Prov. Afd. **Oost-Vlaanderen**,
Gustaaf Callierlaan 94-96, 9000 Gent,
tel.: 09 225 26 90, fax: 09 233 93 87.
E-mail: gent@vlafo.be

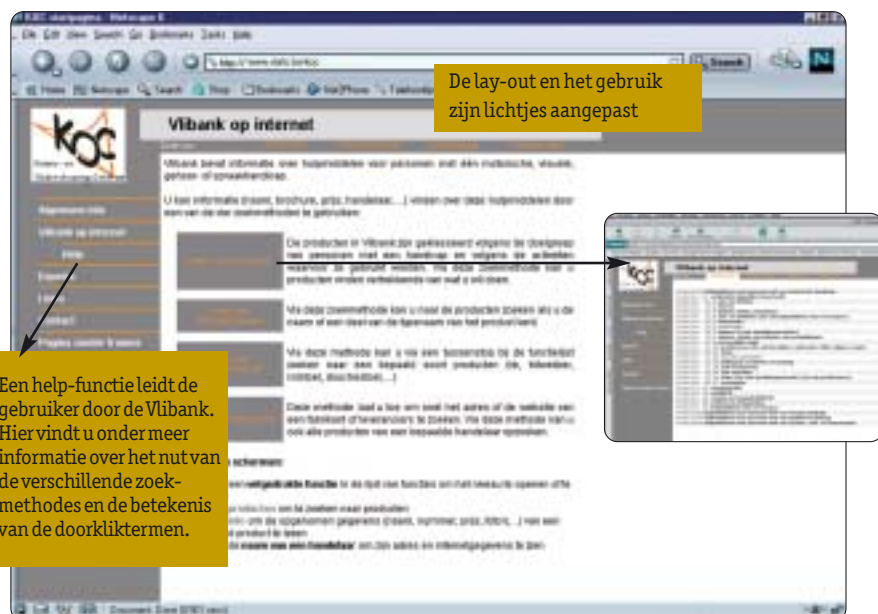
Prov. Afd. **West-Vlaanderen**,
Magdalenastraat 20, 8200 Brugge,
tel.: 050 39 09 21, fax: 050 39 36 80.
E-mail: brugge@vlafo.be

ATB-diensten ArbeidsTrajectBegeleiding:

ATB Regio **Antwerpen**, Doornstraat 331,
2610 Wilrijk, tel.: 03 828 57 95, fax: 03 830 66 31
ATB Regio **Brabant-Brussel**, Kapucijnenvoer 10,
3000 Leuven, tel.: 016 20 15 99, fax: 016 22 10 18
ATB Regio **Limburg**, Boddenveldweg 11,
3520 Zonhoven, tel.: 011 81 94 40, fax: 011 81 27 41
ATB Regio **Oost-Vlaanderen**, Minnemeers 2,
9000 Gent, tel.: 09 269 46 80, fax: 09 269 46 99
ATB Regio **West-Vlaanderen**, Stationsdreef 83,
8800 Roeselare, tel.: 051 25 32 25, fax: 051 25 32 27

Centrale wachtlijsten:

Stichting Welzijnszorg Antwerpen, centrale
wachtlijstwerking. Boomgaardstraat 22 bus 100,
2600 Berchem, tel.: 03 240 61 61
Provincie Vlaams-Brabant, welzijn en
volksgezondheid. Diestsesteenweg 52,
3010 Leuven, tel.: 016 26 73 06
Provincie Limburg, provinciale sectie personen
met een handicap. Universiteitslaan 1,
3500 Hasselt, tel.: 011 23 72 26
Provincie Oost-Vlaanderen, centrale
wachtlijstwerking. Gouvernmentstraat 1,
9000 Gent, tel.: 09 267 75 30
Provincie West-Vlaanderen, dienst welzijn.
Koning Leopold III-laan 41,
8200 Sint-Andries, tel.: 050 40 32 93

In memoriam

Bert De Groof

1961-2002

Op 25 oktober is Bert De Groof, informatieambtenaar en ombudsman van het Vlaams Fonds, plotseling overleden. Het nieuws vervulde iedereen die hem gekend heeft met ontstelling: niemand kon haast geloven dat juist Bert, een energiek en dynamisch man die met duizend-en-één-dingen tegelijkertijd bezig was, zo vroegtijdig de dood vond. Hij was 41 jaar oud.

Bert werkte sinds 1993 bij het Vlaams Fonds. Eerst bij de provinciale afdeling Limburg, later, in 1996, bij het hoofdbestuur in Brussel. Hij bouwde daar met veel enthousiasme de Infocel uit en nam ook de taak van ombudsman voor het Vlaams Fonds op. Dat deed hij bijzonder consciëntieus: hij was er zich goed van bewust dat hij vaak de laatste toeverlaat was voor mensen die klachten hadden over de werking van het Vlaams Fonds of een voorziening, of die hun weg niet vonden in de administratieve malle-molen. Hoe druk hij het ook had, altijd nam hij de tijd om telefonische vragen te beantwoorden, mensen te informeren en ze onafhankelijke raad te geven. Velen heeft hij de voorbije jaren geholpen en gerustgesteld. Altijd deed hij dat op een begripvolle, minzame en begrijpelijke manier.

Ook in zijn werk als informatieambtenaar was Bert één uit de duizend. Hij bouwde de Infocel van het Vlaams Fonds haast eigenhandig uit tot wat ze nu is. Met een zelden geziene energie stroomlijnde hij de communicatie, schreef honderden speeches en nota's, ging in verenigingen, voorzieningen en opleidingsinitiatieven het Vlaamse gehandicaptenbeleid toelichten. Hij stimuleerde zijn medewerkers en zette tal van nieuwe initiatieven op om de activiteiten van het Vlaams Fonds bekend te maken. Handblad, waarvan hij de hoofdredacteur was, is maar één van die initiatieven. Nog elke dag komen projecten aan het licht waar Bert óók mee bezig was en die nu, zo goed en zo kwaad als het gaat, zonder hem moeten worden verdergezet.

Dat Bert naast al die drukke activiteiten nog tijd vond voor andere dingen, mag een wonder heten. Na zijn licentiaatsdiploma Geschiedenis behaalde

hij een bijzondere licentie in het Internationaal en Europees Recht, en een licentie Communicatiewetenschappen. Nog maar pas had hij, tijdens een paar weken 'vakantie', zijn doctoraats thesis over Overheidscommunicatie afgewerkt, die nu onverdedigd blijft liggen. Een leerstoel aan de universiteit lag in het verschiet.

We zullen Bert missen als een veelzijdige, gedreven en loyale collega. Maar vooral zullen we zijn menselijke warmte missen, zijn inlevingsvermogen, het feit dat hij spontaan voor iedereen tijd maakte als ze problemen hadden. We zullen een groot mens missen.

Zijn familie en zijn vriendin wensen we veel sterkte.

Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap is een Vlaamse Openbare Instelling

Handblad is een driemaandelijks serviceblad van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Verantwoordelijke uitgever:

Jef Foubert,
Sterrenkundelaan 30,
1210 Brussel.

Redactie en realisatie:

Jansen & Janssen, Gent.
www.jaja.be

Volgend nummer: 15 maart 2003.

In memoriam

Herman Deleeck

1928-2002

Op 31 oktober 2002 overleed professor Herman Deleeck. In de periode 1991-1996 was hij voorzitter van de Raad van Bestuur van het Vlaams Fonds. Deze eminente hoogleraar Economie doceerde aan de Universiteit Antwerpen, de Katholieke Universiteit Leuven en de Rijksuniversiteit Leiden. Hij was ook stichter van het Centrum voor Sociaal Beleid (UA). Als dusdanig inspireerde hij in niet geringe mate ons socialezekerheidsrecht en was hij jarenlang dé pleitbezorger van de sociale integratiedoelstellingen van het Vlaams Fonds. Velen zullen hem missen.